

speravit & derelictus, atque in spe sua frustratus est. *Quia spes non confundit.*
 Est enim Deus misericordissimus ac pietissimus invocantibus eum. Proinde
 horum exempla, qui in eum crediderunt, timuerunt, atque invocaverunt: ante
 oculos nobis ponens Siracides admonet, ut nos, illorum fidem imitantes, eis-
 dem animemur. Memores videlicet quomodo Abel acceptabiliorem hosti-
 am ampliusque primus obtulerit fide sacrificium, qua testificationem de sua ad-
 eptus est justitia. Cujusque sanguis etiamnum nos instruens alloquitur, ut e-
 jus exemplo confortati solatium habeamus, neque dubitemus. Quomodo
 Enoch malis Caini in Abel non fuerit everfus, nec illum ultus, sed fide Deum
 honoraverit, relinquens ei vindictam: & illi acceptus est, qui demum ne mor-
 tem videret in paradysum translatus est. Quomodo fidelis Nohe Dei admo-
 nentis de fine ac perditione impiorum credens responso aptaverit arcam in
 salutem domus sue: aptansque predicaverit incredulis mundanis divinam
 venturam iram. Et institutus sit justicie heres. Quomodo Moses fide animo-
 sus factus Pharaonis Filiatione se spoliaverit: eligens magis pati, quam affluere
 Aegyptiorum delitiis atque etiam divitiis: honoremque Regni, quod ei, ut
 Pharaonis heredi offerebatur, cum voluptate & divitiis, despiciatui duxerit.
 Quomodo Abraham credentium Doctor fidelissimus recta voluntate atque
 veritate Deum exquisiverit, obediverit, atque ad ejus vocem exiverit, quanquam,
 quomodo iret, nesciebat: nam fide confortatus nequaquam dubitabat. Hic quan-
 quam progenitorum nullum habuit exemplum, teste divina Scriptura, ad fide
 unius Dei ducens: firmissime tamen adhaerens Deo, ejus fidem & cultum aper-
 te predicavit, sua omnia propter illum reliquit, & contempsit. Tentatus vir
 gloriosus ut alijs fidelitatis atque virilitatis esset exemplum, semetipsum exposu-
 it, offerens suum unigenitum filium: in cujus oblatione omnia, quae Dei e-
 rant, ipsi contradicere videbantur. Quia fides praeliabatur fidei, & praecipuum
 promissioni. In illo enim, quem sacrificandum ipsi praecipit Deus, semen
 promiserat, quod orbem implere debebat. Inter tantas Majoresque pugnas
 vir gloriosus Abraham non stupuit, nec conquestus est dicens: deceptus sum.
*Sed contra spem, in spem credidit. In promissione etiam Dei non basitavit dissiden-
 tia: Sed confortatus est fide, dans gloriam Deo: plenissime sciens, quia quacumque
 promisit Deus, potens est & facere &c.* quid dicam de Josua, qui fide non dubi-
 tavit Soli & Lunae praecipere? quid de Davide Adolescente, horrendum atque
 immane monstrum Goliath aggrediente? quid de Gedeone, qui accepto a Do-
 mino velleris signo, fide munitus cum trecentis viris aggressus est Madianitas?
 quid de Barach, qui ad uxoris suae exhortationem prophetantis irruit in Sissa-
 ram? quid de Rahab pellice, quae mox cum incredulis civitatis Jericho peritu-
 ta, audito de Deo omnipotente ab exploratoribus Evangelio credidit, credens
 justificatur? Quid denique de nostris dicam pro Christo occisis martyribus, qui tan-
 quam ad nuptias adibat supplicia, sustinentes acerbissima tormeta, qui non dubita-
 bant, sed fide de remunerationis premio certissimi erant? Fide enim non conjecturam,
 non aestimationem, sed certitudinem, sed substantiam fixam atque immotam
 in corde fidelium, juxta Apostolicam definitionem arbitrabantur. Quisnam
 tantorum Sanctorum, qui fide placuerunt, exempla, quae teste Apostolo, tan-
 quam nubes nos ab ardore tribulationum protegunt, atque ab aestu haesitatio-
 num refrigerant, aspiciens, de peccatorum remissione dubitabit, nisi forte
 qui perdidit sustentiam ac fiduciam? nisi qui articulum fidei, quo remissi-
 onem peccatorum credimus ac petimus, negant? nisi qui Christi sanguinem
 maximam

Gen. 4.

4.

Matt. 23.

v. 3. & 5.

Gen. 5.

v. 16.

Gen. 6. v.

13.

Exod. 2.

v. 15.

lib. Jos.

24. v. 2.

Gen. 12. v.

12. & c. 22.

v. 10.

Rom. 4. v.

18. & 20.

Job. 10.

v. 12.

1. Reg. 17.

v. 44.

Judic. 6.

v. 12.

Judic. 4.

v. 14.

Jos. 2. v.

4.

Ebr. 12.

v. 1.